

Jassi Zahharov esitas Koloman Zsupáni laulu Straussi operetist „Mustlasparun“.

Rünno Lahesoo

Galakontsert „Georg Ots 95“ 21. III Estonia teatris. Dirigendid Vello Pähn ja Jüri Alperen, lavastaja Arne Mikk, kunstnik Kristel Linnutaja, solistid Maksim Paster (Moskva Suur teater) ja Helena Juntunen (Soome) ning Pavlo Balakin, Rauno Elp, Tõnu Kilgas, Kadri Kipper, Oliver Kuusik, Andres Köster, Juuli Lill, Urmas Põldma, Kristel Pärtna, Aare Saal, René Soom, Janne Ševtšenko, Olga Zaitseva, Jassi Zahharov, Heli Veskus.

Legend elab

RAILI SULE

Läbi aegade kuulsaim Eesti laulja, erakordse lavasarmi ja väljendusrikkusega lüüriline bariton Georg Ots oleks 21. märtsil saanud 95aastaseks. Elusaatuse karmidele löökidele ei saa alati vastu hakata ja uskumatu, et sügisel möödub juba 40 aastat tema surmast. Otsa nimi on Eestis, Soomes ja Venemaal endiselt üldtuntud, aga neile, kes pole tema kunsti elavalt kogenud, on ta ikka rohkem legend.

Georg Otsale pühendatud galakontserdi kunstiline juht ja lavastaja oli Arne Mikk, dirigendid Vello Pähn ja Jüri Alperen. Kahe külalislaulja kõrval esinesid enamik teatri soliste, koor ja orkester ning Eesti Rahvusballiett. Tšaikovski klaveripalaga „Märts“ („Löökeste laul“) tsüklist „Aastaajad“ juhatas õhtu sisse noor pianist Mihhail Kriiva muusikakeskkoolist. Olid ju klaveritunnid ja igapäevane harjutamine koolipõlves Otsale tõsisemaks kokkupuuteks muusikaga. Tänu sellele ei sõltunud repertuaari õppimine hiljem kontsertmeistrist.

Galaõhtu esimeses osas kõlasid katkendid ooperitest ja teises operetidest,

mis kuulusid suure laulja repertuaari. Lava tagaplaanil vahetusid fotod Otsa teatrirollidest ja rikkalik pildirida pani tööle fantaasia. Mis oleks, kui Ots istuks juubilarina publiku hulgas? Kas ta võiks näiteks mõelda: „Vaat millise vägeva lavastatud kava on sõber Arne Mikk kokku pannud ja kaasanud teatri juhtivad jõud. Nüüd on mul täielik ettekujutus ja läbilõige tänasest lauluteatrist. No pärast kontserti kutsuks mõne ehk väikesele vestlusele ja jagaks mõningaid näpunäiteid. Ei näe saalis omaaegseid noori kolleege ... oot-oot – üks ikka oli, vist minunimelise auhinna esimene laureaat. Aga eks aeg ole muutunud ja põhjusedki erinevad: kellel veab tervis alt, kellel võib rahakott olla õhuke piletiraha leidmiseks. Huvitav, kas tunnel Tallinna ja Helsingi vahel on tõesti valmis – ümberringi on ainult soome keel. Aga eks ole ikkagi tore, kui minu lauldud lavarollid elavad edasi nooremate põlvkondade repertuaaris ja mind ei ole unustatud.“

Nädalapäevad varem oli laulja nime kandvas koolis kohtumine Arne Mikuga, kes rääkis Georg Otsast inimese ja kunstnikuna. Loodus oli andnud talle

musikaalsuse, hea mälu ja välimuse, millele lisandus tohutu töövoime, nõudlikkus enda vastu, teatrietika, tark häälekasutus, süvenemine muusikasse ja sõnasse, haruldane diktsioon.

Kommenteeritud muusikanäited heliplaadidelt („Georg Ots. Anthology“, CDd 1–6. Koostanud Jüri Kruus (CD 1–4), Heli Pikk ja Heli Teedla (CD 5, 6), digitaalselt töödeldud Priit Kuulberg. Eesti Raadio, 2001) olid selle kinnituseks. Mul on olnud õnn kuulda ja mäletada Otsa teatri- ja kontserdilavalt, aga kohtumisejärgsel arutelul õppuritega oli ka nende arvamine, et Otsa helisalvestiste kuulamine on üks osa õppeprotsessist, eriti emakeeles sisselauldu. Georg Ots on juba mitmele põlvkonnale ainult mälestuste mälestus, aga tema kunsti suurus teadvustub ja jääb hinge just laulu kaudu.

Väarikalt tähistati 21. märtsil Georg Otsa sünniaastapäeva ka laulja sünnilinnas Peterburis (Petrograd). Maria teatri kaunis kontserdimajas laulsid teatri solistid Vladimir Samsonov, Irina Matajeva ja Jevgeni Akimov ning mängis sümfooniaorkester Tauria (rohkem kui 200aastase Tauria palee kapelli järglane) dirigent Mihhail Golikovi juhatusel. Kavas olid katkendid ooperitest, operetidest ja nõukogude laulud, kõik Georg Otsa repertuaarist.